Alma Pallas Tritonis. Lucret. lib. 6. 151.
Armata. Senec. Agamem. 6. 28.
Armiſona. Valer. 1. Argon. 15.
Bellica. Ouid. 5. Metam. 10.
Belligera. Senec. Herc. fur. 11. 2.
Doctiſſima. Cic. in Arato, 35.
Innuba. Valer. 1. Argon. 18.
Seuera. Stat. 1. Sylu. 6. 1.
Tetrica. Claud. 2. Paneg. 56.
Tritonia. Virg. 5. Aeneid. 141. Vide Tritonia.
Tritonia, armipotens, Gorgophora, Pallas, Mineru‍a. Cic. Antequam iret in exilium, 15.
Pingui Pallade tingere membra. Ouid. epiſt. 18. 9.
Pallas etiam nomen paludis eſt in Africa.
¶ Palladius, Poſſeſſiuum (παλλάδιος) Quod eſt Palladis. Vnde Palladium forum Romæ, quod erat propinquum templo Palladis. Ouid. epiſt. 16. 27,

Nec te Palladios, nec te Iunonis honores, &c. Idem 1. de Arte, 146.

Et tu Palladiæ petitur cui fama coronæ. id eſt, qui contendis ad titulos magnæ eruditionis.

Arces Palladiæ, Athenæ. Ouid. 7. Metam. 80.
Ars Palladia. Propert. lib. 3. eleg. 9. 9.
Latices Palladij, Oliuum. Ouid. 8. Metam. 55.
Puppis Palladia, Argo. Valer. 8. Argon. 59.
¶ Palladium (παλλάδιον) fuit in urbe Troiana antiquiſſimũ Palladis ſimulacrum, è ligno compactum, mouens oculos, atq; haſtam quam manu geſtabat, ut ſcribit Seruius. Nam quum apud Troiam in honorem Palladis arx, & in eius ſummo templum illi ædificaretur, è cælo cecidit, & locum ſibi in eo templo delegit, nondum cooperta æde: moxq; ab Apolline redditum eſt oracalum, eius ciuitatis futurum exitium, ſi id ſimulachrum extra mœnia portaretur. Quod Ouid. in 5. Faſt. eſt elegantiſſimè proſequutus. Quo factũ eſt, ut tempore belli Troiani Diomedes & Vlyſſes cuniculis, uel (ut alij dicunt) cloacis aſcenderint in arcem, & occiſis cuſtodibus ſimulacrum ſuſtulerint. ideo autem id negociũ his potiſſimum datur, quia cultores fuerunt Mineruæ. Seruius apud Virgil. 2. Aen. 33, Omnis ſpes Danaum, &c. Huius meminit Herodianus in primo. Cic. pro Milone, 25, Exhibe quæſo Sexte Clodi librarium illud legum ueſtrarum, quod te aiunt eripuiſſe è domo, & ex medijs armis, turbaq; nocturna tanquam Palladium ſuſtuliſſe.
Cæleſte Palladium. Silius lib. 13. 10.
Furta Palladij. Virg. 9. Aen. 31.
Pallene] pen. prod. (παλλήνη) regio eſt in litoribus Macedoniæ iuxta Sitoniam, ut oſtendit Herodotus lib. 7. in qua ciuitas eſt Potidæa. Eſt & urbs eiuſdem nominis in Achaia. Virgil. lib. 4. Georg. 79,

Hic nunc Emathiæ portus, patriamq; reuiſit
Pallenem.

Alta Pallene. Senec. Herc. fur. 17.
Hyperborea Pallene. Ouid. 15. Metam. 72.
¶ Pallenæus, Adiect. (παλληναῖος) ut,
Triumphi Pallenæi. Stat. 4. Sylu. 2. 12.
Pallenenſis Iſthmus] Macedoniæ regio, in qua eſt Caſſandria colonia. Plin. lib. 4. cap. 10.
Palleo] Vide Pallor.
Pallium] pallij (ἱμάτιον, τριβώνιον) Dictum eſt, quòd palã ſit & foris. Sub eo enim tunica ſumebatur, longè lateq; diffuſum, & uiris mulieribusq; conueniens. Propriè autem Græcus habitus. Vnde Palliati Græci dicti ſunt, & Comœdiæ palliatæ, quæ ſunt ſecundum ritus & habitus hominum palliatorum Græcorum. Authores Donatus & Diomedes, Bayfius, Pallium erat Græcorum. Tranquillus in Auguſto, Sed cæteros cõtinuos dies inter uaria munuſcula, togas inſuper, & pallia diſtribuit, lege propoſita, ut Romani Græco, Græci Romano habitu uterentur.
Pallium quoq; erat philoſophorum. Gellius libro 9, Video, inquit Herodes, barbam & pallium, philoſophum nondum uideo.
Pallia, inter communia ueſtimenta annumerantur Vlpiano, quæ promiſcua appellat Tacitus lib. 3, Promiſcuas uiris & fœminis ueſtes.
Pallijs etiamnum in lecto utebantur. Ouid. 1. Amor. eleg. 2. 1,

—nec in lecto pallia noſtra ſedent. Hactenus Bayſius.

Tunica & pallium. Cic. 6. Verr. 49.
Miſellum pallium. Vide Miſer.
Oneroſa pallia. Iuuen. Satyr. 6. 24.
Purpureum pallium. Cic. 7. Verr. 26.
Serica pallia. Stat. 3. Sylu. 4. 18.
Amictus pallio. Cic. 3. de Orat. 70.
Attollere pallium. Vide Attollo.
Colligere pallium. Vide Colligo.
Conſicere pallium. Cic. 3 de Orat. 70.
Demiſſa pallia terræ. Ouid. 3. Amor. eleg. 2. 5.
Iactare pallia. Iuuenal. Satyr. 6. 24.
Inijcere pallium alicui. Vide Inijcio.
Laneum pallium iniecit Ioui Dionyſius, aureum amiculum detraxit. Cic. 3. de Nat. deor. 120.
Sumere pallium. Cic. pro Rab. Poſth. 16.
Tegere corpus pallio. Cic. 2. de Diuin. 212.
Tunica pallio propior. Plaut. Trinum. 17. 30. Allegoria prouerbialis, qua ſignificatur, ex amicis nos alijs magis eſſe deuinctos: neq; parem omnium habendam eſſe rationem. Ex Eraſmo.
¶ Palliolum, pen. cor. diminut. (ἱματίδιον) Laneũ erat ad caput tegendum, ut ait Sipontinus. Cic. 3. Tuſc. 94, Sæpe eſt etiam ſub palliolo ſordido ſapientia. Ex Cæcilio. Plin. lib. 16. cap. 8. 13, Quidam aliter epithymum tradunt ſine radice naſci tenui ſimilitudine pallioli.
¶ Palliolatim, pen. prod. Aduerbium (τριβωνιδὸν) Plautus Pſeud. 22. 24,

—ſed palliolatim amictus
Sic inceſſi ludibundus. id eſt, pallio indutus.

¶ Palliolatus, penult. prod. (τριβωνιδωτὸς) Pallio indutus. Suet. de Claudio, cap. 2, Palliolus nouo modo præſedit. Martial. lib. 9. 34.

Hanc uolo quæ facilis, quæ palliolata uagatur.

¶ Palliatus, pen. prod. Adiect. (τριβωνοφόρος) Idem Cicer. pro Rabirio Poſthumo, 15, Itaq; obijcias licet quàm uoles ſæpe palliatum fuiſſe.
Iudex modò palliatus, modò togatus. Cic. 5. Philip. 173.
¶ Palliare (καλύπτειν) uſurpauit Apuleius, pro Tegere, & Celare: Nec palliari, inquit, tam aperta res poteſt.
¶ Palliaſtrum (τριβωνάριον) Rude ac uile pallium. Apul. Ecce Socratem contubernalem meum conſpicio: ſedebat ſciſſili palliaſtro ſemiamictus.
Pallor] palloris, m. g. (ὠχρὸς, ὠχρίασις) quaſi pellis liuor. Plin. lib. 14. cap. 22. 5, Hinc pallor, & genæ pendulæ.
Simillimus buxo pallor. Ouid. 11. Metam. 84.
Pallor anni continuus. Plin. lib. 2. cap. 30.
Pallor & inuidia. Plin. lib. 28. cap. 9. 23.
Pallor & tremor. Cic. 4. Tuſc. 30.
Albus pallor. Horat. Epod. 7. 3.
Exanimis. Stat. 12. Thebaid. 148.
Gelidus. Stat. 1. Achil. 32.
Luridus. Ouid. 4. Metam. 54.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id470117249/18 gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG